

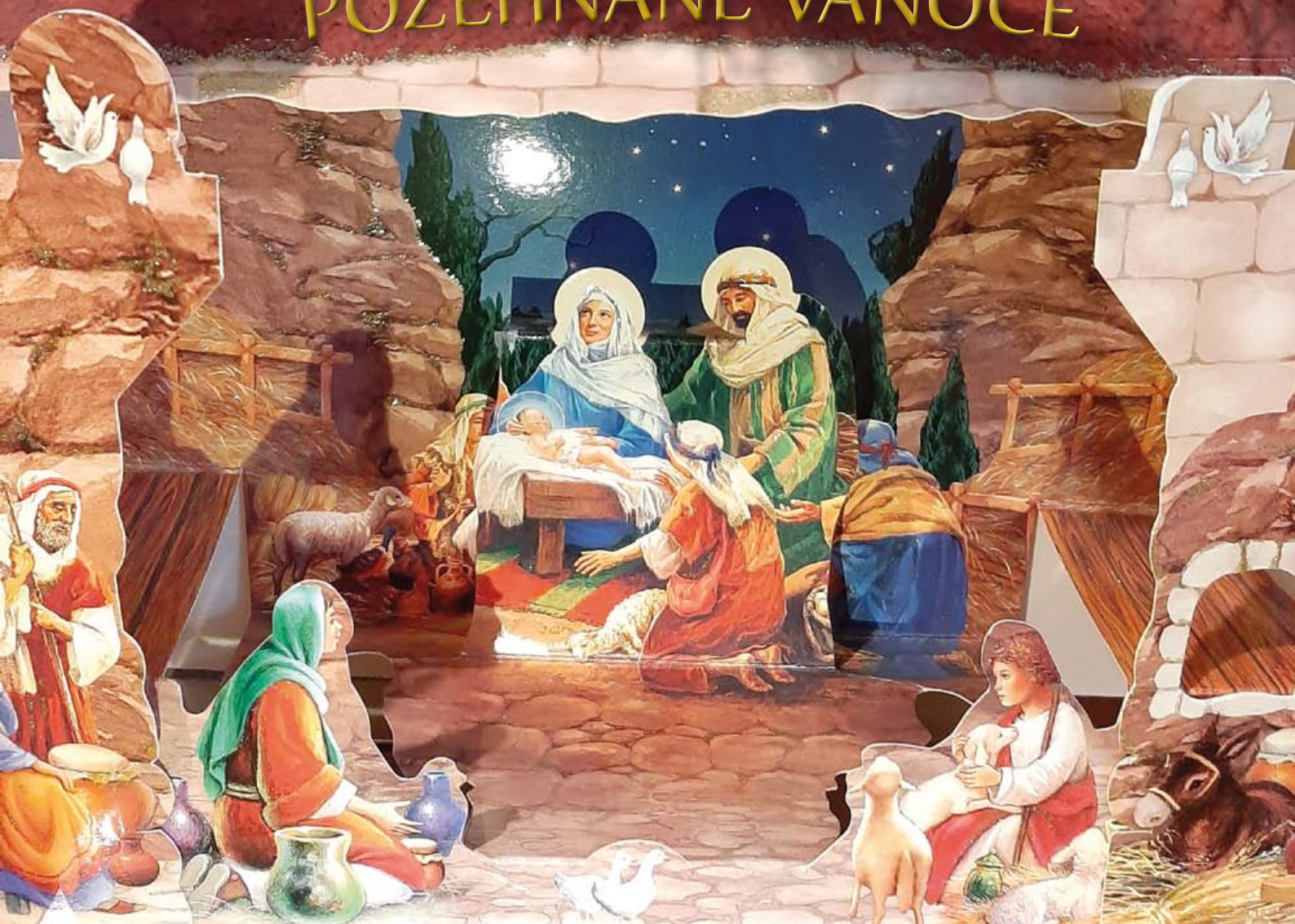
ZPRAVODAJ Štěpánovska

Číslo 6 – prosinec 2021 • Ročník 23

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice,
Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

POŽEHNANÉ VÁNOCE

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

všechny Vás co nejsrdečněji zdravím. S blížícím se koncem roku je třeba zhodnotit uplynulý čas.

V letošním roce se povedlo dokončit mnoho akcí, které přispěly k lepší vybavenosti celého správního území, zpřijemňují a vylepšují zde žití našich občanů. Pravidelně Vás s těmito novinkami seznamuji ve Zpravodaji Štěpánovska.

Co se nám nepovedlo?

Nám i celému světu se zatím nepovedlo vyhrát nad koronavirem, tento boj decimuje jak ekonomiku světa, tak životy lidí. Věřme, že vše jednou pomine, zase se volně nadechneme a život se vrátí „tam, kam má“.

NOVÉ PROJEKTY

Rekonstrukce hasičské zbrojnice Trhový Štěpánov

Předali jsme staveniště, vysoutěžená cena je 5.400.756,20 Kč včetně DPH. Rekonstrukce bude do 10 měsíců ukončena. Hasičský sbor JPO II získá adekvátní prostory pro svoji zásluhnou činnost, která spočívá v ochraně majetku a životů spoluobčanů.

Stavba vodovodu v ulici K Pasece

tato akce je před dokončením. Bude zásobovat obyvatelé ulic K Pasece a Na Cihelně pitnou vodou.

Stavba vodovodu v ulici K Pasece; foto archiv města

Dokončení chodníků

v ulici V Bráně k fotbalovému hřišti s přechodem pro chodce, dokončena část chodníku v ulici Vlašimská. Přispěli jsme dalším dílem k bezpečnosti chodců ve městě, řidiči automobilů si nesmí chodníky plést s parkovacími místy.

Za bezpečnost při pobytu mimo školní zařízení je ráda i mateřská škola; foto archiv města

Nově postavený chodník hned využil **neukázněný řidič** k parkování; foto archiv města

Nový chodník v ulici V Bráně směrem ke hřišti; foto archiv města

Část chodníku v ulici Vlašimská; foto archiv města

Dokončení opravy hlavní příjezdové cesty ke kapli Všech svatých

na hřbitově v Trhovém Štěpánově, nová zámková dlažba je dalším dílem údržby našeho pohřebiště.

Vydlážděný chodník před kaplí Všech svatých; foto archiv města

Asfaltace místních komunikací

Koncem listopadu jsme dokončili asfaltaci ulic Nádražní k sedmpánskému pivovaru, v Dalkovicích a k Dubovce. Celkové náklady byly 7.455.024 Kč včetně DPH. Provedla firma COLAS CZ, a.s. Praha.

Nově vyasfaltovaná místní komunikace z Dalkovic k Dubovce; foto archiv města

Válcování nového asfaltu; foto archiv města

Asfaltace návsi v Dalkovicích; foto archiv města

Nově vyasfaltovaná místní komunikace ulice Nádražní k pivovaru; foto archiv města

Nový asfaltový povrch v ulici Nádražní k pivovaru;
foto archiv města

Vyřezávání náletových dřevin

podél místních komunikací patří k nekonečné údržbě těchto cest. Paní Jana Zemanová ze Střechova nad Sázavou, zaměstnankyně města, si s tímto úkolem hravě poradí. Zhruba polovinu čtyřkilometrové silnice podél dálnice D1 má vyčištěnou. Motorová pila, kolový nakladač nebo traktor jsou stroje, které umí perfektně ovládat, její práce je nepřehlédnutelná.

Práce paní Jany Zemanové ve Střechově nad Sázavou je nepřehlédnutelná; foto archiv města

Slavnostní požehnání zvonu sv. Floriána v Dalkovicích

Požehnání zvonu se zúčastnilo mnoho občanů, duchová hudba provázela celý obřad a následné přátelské setkání v kulturním domě. Pan farář Jerzy Cymanowski připomněl význam zvonů jak v minulosti, tak dnes.

Manželé Kroupovi zpěvem a hudbou doprovodili slavnostní akt žehnání. Čestná jednotka hasičů z Dalkovic připomněla soudržnost této místní části. Věřím, že zvon bude z věže kaple Svaté Trojice oznamovat jen radostné události. Děkuji všem, kteří na zvon přispěli – občanům, hasičům Dalkovic, městu Trhový Štěpánov.

Úvodní proslov přednesl pan starosta Josef Korn a předal slovo panu faráři ; foto archiv města

Připravená plošina pro slavnostní akt žehnání; foto archiv města

Slavnostní požehnání zvonu sv. Floriána; foto archiv města

Nový zvon Svatý Florián je umístěn na svém místě; foto archiv města

Probíhá havarijní oprava

zázemí (kuchyňky, výčep) v Kulturním domě Sedmpáněch.

Oprava střechy prodejny v Sedmpáněch

Výměnou staré eternitové krytiny za ocelový plech bylo zamezeno zatékání do budovy. Práce provedla firma Klemptřství a pokrývačství pana Jiřího Kocury z Dubu u Vlašimi.

Výměna staré eternitové krytiny na prodejně v Sedmpáněch; foto archiv města

Nová střecha na prodejně v Sedmpáněch

Výměna oken a dveří

v Kulturním domě Dalkovice – byla vyměněna okna a dveře v přízemí budovy.

Výměna oken a dveří v Kulturním domě Dalkovice; foto archiv města

Osazení herními prvky

pro děti v Dubějovicích, v Sedmpáněch, Pod Pasekou v Trhovém Štěpánově a Štěpánovské Lhotě, kolotoče a domečky děti s radostí využijí.

Nový kolotoč a domeček v Sedmpáněch

Maminky s dětmi ze Sedmpán; foto archiv města

Nový kolotoč ve Štěpánovské Lhotě; foto archiv města

Nový domeček na hřišti K Pasece; foto archiv města

Kolotoč v Dubějovicích; foto archiv města

Oprava havarijního stavu stavidla

na rybníku Doleček v Trhově Štěpánově. Rybník bude znovu napuštěn a zarybněn původními druhy ryb, roste zde vzácná rostlina řezan pilolistý.

Oprava stavidla; foto archiv města

Sázení alejí

proběhne příští rok na jaře ve spolupráci s ČSOP Vlastim. Je připraveno k výsadbě mnoho ovocných stromů, lip, dubů, javorů a jilmů pro celé správní území.

Soustava tůní Trhový Štěpánov

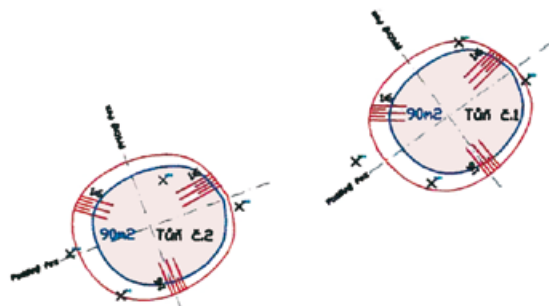
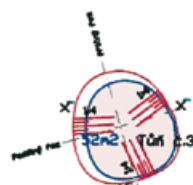
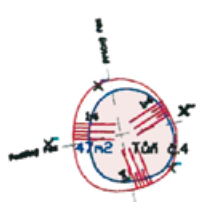
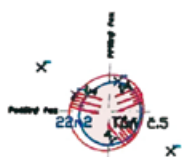
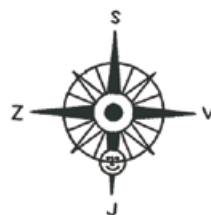
Jedná se celkem o 9 lokalit s předpokládaným počtem 43 tůní. Tůně budou osazeny na pozemcích města v celém správním území. Tento projekt přispěje k zadržování vody v krajině. Děkuji majitelům lesů, v jejichž ochranném pásmu se tůně nacházejí, za jejich příkladnou spolupráci a souhlas s projektem.

STAVBA

Soustava tůní Trhový Štěpánov U Jezevce

Tůně

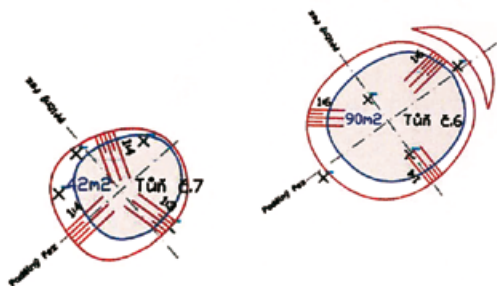
Tůň č.	Výkopy m ³	Objem vody m ³	Plocha vodní hladiny m ²
1	79	46	90
2	79	46	90
3	44	26	52
4	40	24	47
5	15	7	22
6	18	10	20
Σ	271	155	321

	Hladina vody v tůních
	Hranice pozemků dle KN
	Navrhované úpravy
	Předpokládaná vodní hladina
	Stávající stav terénu

STAVBA

Soustava tůní Trhový Štěpánov Na houbkách

Tůně

Tůň č.	Výkopy m ³	Objem vody m ³	Plocha vodní hladiny m ²
1	370	220	258
2	164	100	176
3	130	78	143
4	103	62	120
5	38	20	41
6	79	46	90
7	38	22	42
Σ	819	548	870

Stavba „Vodovodní přívaděč Trhový Štěpánov – Dalkovice – Střechov nad Sázavou a Střechov nad Sázavou – vodovod“

– začne v jarních měsících roku 2022. Vysoutěžená cena díla je 28.682.308,16 Kč včetně DPH.

Sbohem lokálko

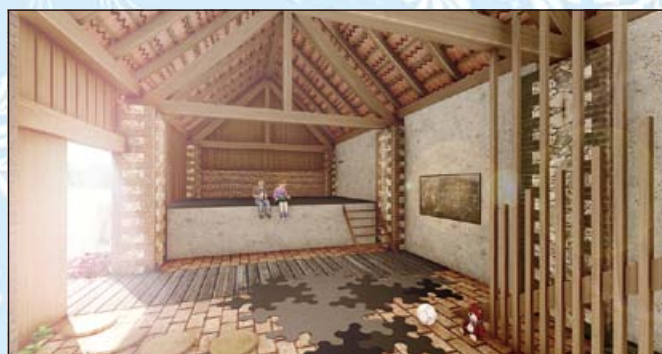
Přes veškeré boje a protesty krajští radní ukončili osobní vlakovou dopravu na trati č. 222 v úseku Vlašim – Trhový Štěpánov, a to 11. 12. 2021. Poslední vlak odjede z Trhového Štěpánova 11. 12. 2021 v 19:53 hodin. Toto diletské rozhodnutí je neomluvitelné. Občané města poslední vlak „vyprovodí“ z nádraží.

Prostory pro volnočasové využití obyvatel Štěpánovské Lhoty

Počítačová vizualizace budoucího zhodnocení stavby stodoly v majetku města, kterou budou využívat obyvatelé Štěpánovské Lhoty. Budova zahrnuje využití současné klenby sklepa jako „jeviště“, velký vnitřní prostor a galerii v zadní části.

Přeji obyvatelům místní části Štěpánovská Lhota, aby jim tento projekt co nejdříve sloužil k jejich aktivitám a měli z něj co nejvíce radosti.

Poděkování

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám všem co nejsrdečněji poděkovat za Vaši práci pro město a jeho spoluobčany, děkuji Vám za Vaši pomoc a podporu.

Děkuji zastupitelům města za vstřícné jednání, děkuji pracovníkům příspěvkových organizací Základní školy, Mateřské školy, Školní jídelny Trhový Štěpánov.

Děkuji pracovníkům Městského úřadu a zaměstnancům města, děkuji vedení Městské knihovny, Spolkového domu, kronikářce, spolkům a sdružením, místním podnikatelům a firmám, kteří svojí službou zpřijemňují život v našem městě a okolí.

Děkuji Vám všem, že za takto složité situace máte starost o naše město, o naše občany a spolupracujete v řešení různých situací.

Děkuji.

Vážení spoluobčané, přeji Vám všem pokojné, požehnané vánoční svátky, prožijte je s vašimi nejbližšími v lásce a klidu. Do nového roku 2022 zdraví, zklidnění nastalé situace, spokojenost a Boží požehnání.

Josef Korn, starosta města

Změna systému placení místního poplatku za odpad od 1. ledna 2022

na základě § 14 zákona č. 565/1990 Sb. a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb.

Poplatníkem poplatku je **fyzická osoba přihlášená v obci a zároveň vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce.** Sazba poplatku činí **700 Kč**.

Od poplatku jsou ze zákona o místních poplatcích osvobozeny osoby dle § 10g. Město Trhový Štěpánov dále stanovilo osvobození pro děti do 4 let, včetně kalendářního roku, kdy dosáhne svých čtvrtých narozenin, osoby od 80 let věku, a to od počátku roku, ve kterém poplatník tohoto věku dosáhne, osoby mající hlášen pobyt na sídle ohlašovny a osoby držící průkaz ZTP/P po-

dle zvláštního právního předpisu. Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2022 a její celé znění naleznete na stránkách města www.trhovystepanov.cz v sekci úřední deska, vyhlášky.

Městský úřad Trhový Štěpánov

Poděkování

Ráda bych touto formou poděkovala vedení města a panu starostovi Josefu Kornovi za dokončení chodníku v ulici V Bráně až k fotbalovému hřišti v Trhovém Štěpánově. Velmi nám to usnadní pohyb po velmi frekventované silnici.

Mária Uhlířová z Trhového Štěpánova

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 8. 10. – 9. 10. 2021 v Trhovém Štěpánově

Pořadí	Název strany	Počet hlasů	Počet hlasů (v %)
1.	ANO 2011	204	29,65
2.	SPOLU – ODS, KDU-ČSL, TOP 09	197	28,63
3.	PIRÁTI a STAROSTOVÉ	100	14,53
4.	Svoboda a přímá demokracie (SPD)	52	7,55
5.	Česká strana sociálně demokratická	34	4,94
6.	Komunistická strana Čech a Moravy	24	3,48
7.	PŘÍSAHA Roberta Šlachty	22	3,19
8.	Trikolora Svobodní Soukromníci	14	2,03
9.	VOLNÝ blok	9	1,30
9.	Otevřeme ČR normálnímu životu	9	1,30
10.	Strana zelených	7	1,01
11.	Švýcarská demokracie	6	0,87
12.	SENIORI 21	3	0,43
12.	Nevolte Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	3	0,43
13.	Aliance pro budoucnost	2	0,29
14.	ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	1	0,14
14.	Koruna Česká	1	0,14
15.	Hnutí Prameny	0	0,00

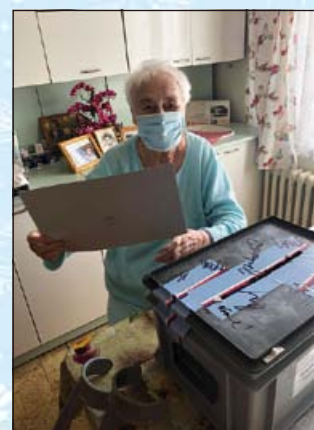
Paní Marie Vošická byla mezi prvními voliči; foto archiv města

Antonín Ryšavý ze Sedmpán pravidelně chodí ke každým volbám; foto archiv města

Členové volební komise navštívili pana Jaroslava Turka s volební urnou doma; foto archiv města

Dagmar Donátová také volila z pohodlí domova; foto archiv města

A je tu ADVENT!

28. listopadu jsme začali advent. Advent - od latinského slova *adventus* - znamená „příchod“. Často chápeme to období jako přípravu na Vánoce, na svátky Božího narození. V domácnostech se tradičně uklízí, aby na Vánoce bylo čisto, kupujeme dárky, pečeme cukroví. Dokonce i já jsem to všechno zkusil udělat – zvlášť pečení cukroví je pro mě výzva!

Advent je nádherný čas, a krátký čas, který nám může nám rychle proběhnout mezi prsty. Proto se na chvíli zastavme. Zamysleme se...

Advent je prvním obdobím církevního roku. V tomto období vzpomínáme, jak Izraelité očekávali příchod mesiáše – celý národ očekával! I králové, i kníží, i proroci, i obyčejní lidé. Proroci popisovali, jak mesiáš přijde, kde se narodí, co se u toho bude dít, jak potom bude působit. Co všechno vykoná. Čekali kolem 1800 let od svého prarodce Abrahama, a když přišel, ne všichni ho poznali. Nepoznali Ježíše Krista, který na sobě splnil slova proroků.

Ale Ježíš Kristus nepřišel jenom před 2000 lety – On k nám přichází také dnes. Přichází ve svátostech, v modlitbě, když čteme Bibli. **Přichází, kdy chceme, aby k nám přišel.** Zkušenost židů ukazuje, že je možnost, že můžeme nepoznat Ježíše Krista, když k nám přijde. Celá církev a my spolu s ní čekáme na příchod mesiáše. **Chceme ho poznat!** Chceme se s ním setkat v našem srdci. Žijeme v roce 2021 po jeho narození a máme svoje radosti a trápení. V setkání s Kristem jsou naše radosti dvakrát větší a o naše trápení se máme s kým podělit. Máme rodiny, známé a přátele a Kristus, který k nám přichází, naplňuje naše srdce radostí ze společenství, ve kterém žijeme. Často se trápíme, co bude, a Kristus nás uklidňuje a naplňuje nadějí na budoucnost.

Adventní doba ať je pro nás časem přípravy na setkání s Ježíšem, s rodinou, s přáteli, v radosti, v pravdě, ve svobodě, kterou může dát jenom Bůh!!!

P. Jiří Cymanowski MIC

Vánoce

VÁNOCE jsou víc než slavnostně prostřený stůl a rozzářené dětské oči. Vánoce znamenají, že Bůh z lásky k nám učinil zázrak, který se již nikdy nebude opakovat. Tím zázrakem je betlémské dítě Ježíš. V něm sám Bůh vstoupil do světa: Člověče, přicházím proto, abys věděl, že tě miluji. Nabízím ti vztah plný lásky. Neboj se věřit, vždyť ve svém nitru

poznáváš, že beze mne nemůžeš být trvale šťasten.

„Kdyby se Kristus tisíckrát narodil v Betlémě, ale ne ve tvém srdci, jsi přece ztracen.“

Friedrich von Bodelschwingh

(Úryvek z korespondence paní Hany Tomaidesové z Trhového Štěpánova a pana faráře P. Bořivoje Bělíka, který dlouhou dobu působil na farnosti Hrádek u Vlašimi.)

Obraz zaslala do zpravodaje Hana Tomaidesová z Trhového Štěpánova

Než zavoní perníčky

Také tak milujete tu vůni vánočního cukroví a zvlášť perníčků? Nesmějí chybět snad na žádném stole. Každá hospodyňka má svůj osvědčený recept. Mouka, tuk, vejce, koření,... a hlavně med. Bereme to už automaticky, jako samozřejmost.

Jak dlouho to ale trvá, než se ten zlatavý sladoučký zázrak dostane do naší kuchyně? Kolik kilometrů musí včelka nalétat, kolikrát mávnout křídly a kolik květů navštívit? A kolik práce, péče a času věnuje těm pilným tvorečkům včelař?

Chov včel a včelařské spolky mají v naší vlasti dlouhou tradici. Obsáhlý článek paní Mgr. Libuše Vlasákové byl otištěn ve Štěpánovském zpravodaji v roce 2019 při příležitosti 90. výročí včelařského spolku v Trhovém Štěpánově. Snad mi dovolíte krátké ohlédnutí, neboť letošní rok byl velmi významný pro soutické včelaře.

Od založení včelařského spolku v Souticích totiž letos uplynulo právě 100 let. Stalo se tak uprostřed zimy 10. ledna 1921. Zakladateli spolku byli Josef Vosláš, Jan Karásek a soutický farář Václav Dvořák. V době založení měl spolek 21 členů.

První valná hromada se konala 10. 4. 1921. Jak už to na vesnici bývá, sešli se v hospodě, konkrétně v Souticích „U Petrů.“ Jednání se zúčastnila nadpoloviční většina členů. Ve volbách byl prvním předsedou spolku zvolen Josef Vosláš, bednář ze Soutic, a ve funkci setrval plných třicet let, až do roku 1951. Ve výboru pak byli zástupci všech obcí, které spolek sdružoval - Soutic, Kalné, Černýše, Rýzmburka, Dubějovic a Nesměřic.

V dalších letech pak počet členů spolku klesal, zřejmě s chovem včel přestali. V roce 1925 bylo na valné hromadě rozhodnuto zakoupit pro spolek medomet a vařák vosku.

Soutický včelařský spolek se mohl pyšnit celkem rozsáhlou knihovnou, která se vždy nacházela u jednatele, jenž knihy půjčoval členům spolku. Svědčí o tom seznam knih, pořízený v roce 1935. V tomto roce měl spolek 15 členů, kteří vlastnili 72 včelstev. Včelaři se také zajímali o zlepšení včelí pastvy. Apelovali například na správce velkostatku, aby vyséval jetel bílý. Členové spolku vysazovali ovocné stromy, pámelník, srdečník. Sazenice věnoval zdarma Jan Karásek, který v roce 1951 vystřídal dosavadního předsedu spolku a v této funkci setrval až do roku 1978. Včelaři rovněž pořádali odborné přednáš-

Betlém z perníčků; foto z webu spolku Kalňáci

ky o včelaření a kurzy pečení medového pečiva. Nejhorším rokem za dobu existence spolku byl označen rok 1975, kdy podle zápisu nebyl vytvořen vůbec žádný med.

Od svého založení se spolek potýkal s nízkým počtem členů a často i nízkou účastí na schůzích. Proto byl ústředním a okresním spolkem několikrát vyzván ke spojení s jiným spolkem v okolí. Soutičtí včelaři však toto vždy jednohlasně odmítali. Až v roce 1978, kdy měl spolek 18 členů, bylo po dlouhých debatách rozhodnuto o sloučení se Základní organizací Českého svazu včelařů v Trhově Štěpánově. Činnost ZO ČSV Soutice byla ukončena dnem 30. 6. 1978. Pod záštitou štěpánovského spolku v současnosti působí pět soutických včelařů s asi osmdesáti včelstvy.

Až si o Vánocích zapálíte svíčku ze včelího vosku, osladíte si medem horký čaj a zakousnete se do voňavého perníčku, zaposlouchajte se do barokní koledy, která zve včelky k Betlému.

*Vítej, Ježíšku malý,
Ty země nebes Králi,
Ty naše potěšení,
všech duší oblažení...*

*Sem přineste, včeličky,
plást medu v klín Matičky,
by z vašeho Mu díla,
lahůdku připravila.*

*Dana Vlasáková, Černýš
Zdroj: Štěpánovský Zpravodaj*

Pořad bohoslužeb o vánočních svátcích 2021/22 farnosti Keblov

Štědrý den, pátek 24. prosince

Bernartice	7:00	Mše svatá
Dolní Kralovice	16:00	Mše svatá z vigilie Narození Páně dětem
Snět	21:40	Koledy z kůru
	22:00	Mše svatá v noci
Želiv jubileum 900 let O. Praem	24:00	Půlnoční mše svatá

Slavnost Narození Páně, sobota 25. prosince

Ježov	8:30	Mše svatá
Dolní Kralovice	10:00	Mše svatá
Keblov	11:45	Mše svatá

Svátek sv. Rodiny Ježíše, Marie a Josefa, neděle 26. prosince

Obnova manželských slibů a žehnání manželům		
Snět	8:30	Mše svatá
Dolní Kralovice	10:00	Mše svatá
Keblov	11:45	Mše svatá

Sv. Silvestra, pátek 31. prosince

Dolní Kralovice	9:00	Mše svatá na poděkování, Svátostné požehnání
-----------------	------	---

Keblov	17:00	Mše svatá na poděkování, Svátostné požehnání
--------	-------	---

Slavnost Matky Boží, Panny Marie, sobota 1. ledna 2022

Snět	8:30	Mše svatá
Ježov	10:00	Mše svatá
Keblov	11:45	Mše svatá

Slavnost Zjevení Páně, neděle 2. ledna, Tříkrálová sbírka

Snět	8:30	Mše svatá
Dolní Kralovice	10:00	Mše svatá
Keblov	11:45	Mše svatá
		Žehnání křídly, kadidla, vody, zlata, koledníkům

Svátek Křtu Páně, neděle 9. ledna, konec vánoční doby

Snět	8:30	Mše svatá
Dolní Kralovice	10:00	Mše svatá
Keblov	11:45	Mše svatá

Římskokatolická farnost Hrádek

Hrádek 1, 258 01 Vlašim, ☎ 317 843 617 📠 603 530 040, ✉ marianihradek@seznam.cz

Bohoslužby o Vánocích 2021 Trhový Štěpánov

Pátek	24. 12.	22:00	„Půlnoční“ mše svatá
Sobota	25. 12.	8:30	Slavnost narození Páně
Neděle	26. 12.	8:30	Svátek sv. Rodiny <i>obnova manželských slibů</i>
Pátek	31. 1.	18:00	Silvestr <i>mše sv. na poděkování za r. 2021</i>
Sobota	1. 1.	8:30	Nový rok Slavnost Matky Boží
Neděle	2. 1.	8:30	Slavnost Zjevení Páně <i>žehnání vody, křídý a kadidla</i>
Neděle	9. 1.	8:30	Svátek Křtu Páně <i>Konec vánočního období</i>

Vzhledem k epidemiologické situaci jsou možné změny v bohoslužbách.

Veselý podvečer s Veselou trojkou

Vzpomínky na krásně prožitý podvečer zůstanou;
foto archiv města

Po dlouhém čekání ožil opět Kulturní dům v Sedmánech zpěvem a tancem. Dne 28. 10. 2021 přijela Veselá trojka! Toto velmi populární uskupení muzikantů, známé především z TV Šlágry, přilákalo plný sál. Od 14 hodin pak pan Krška a jeho společníci rozezpívali všechny přítomné, kteří se brzy pustili i do tance.

Plný parket tanečníků, spokojené a rozesmáté tváře u stolů a neustálá fronta před občerstvením pak jen podtrhla zdařilý průběh svátečního podvečera v Sedmánech. Dík patří také místním hasičům za zvládnutí pořadatelské služby a vlastně všem, kteří se svojí přítomností zasloužili o to, že zase bylo jednou veselo.

Redakce zpravodaje

Taneční rej na sále neměl konce; foto archiv města

Hlad po kultuře a setkání s přáteli nenechaly volnou židli; foto archiv města

Výcviky JPO II

Jednotka požární ochrany provádí během roku několik výcviků a školení, při kterých si členové zdokonalují své znalosti a schopnosti, aby byli připraveni k výjezdům k mimořádným událostem.

V pátek 8. října 2021 se uskutečnil společný výcvik jednotek požární ochrany Trhový Štěpánov, Vlašim a Keblov, který byl nahlášen jako požár nízké budovy s větším počtem zraněných, převážně dětí. Výcvik se uskutečnil v Klubu hasičů ve Střechově nad Sázavou a figuranty se stali místní dobrovolníci. V zakouřeném a prašném prostředí vyhledávali hasiči v dýchací technice zraněné osoby, aby jim mohli poskytnout první pomoc. Zraněné vynášeli nebo vyváděli ven, kde bylo zřízeno místo k dalšímu ošetření. Po skončení výcviku se všichni přesunuli do hasičské zbrojnice v Trhovém Štěpánově, kde proběhlo vyhodnocení zásahu. Toto cvičení bylo jistě přínosné pro všechny zúčastněné jednotky, neboť si mohly vyzkoušet nejen práci v dýchací technice, ale hlavně poskytnutí první pomoci, kterou mohou využít i mimo zásahy.

Výcvik JPO ve Střechově nad Sázavou; foto archiv JSDH Keblov

V pátek 15. října 2021 se členové jednotky požární ochrany zúčastnili odborné přípravy členů zásahových jednotek obcí nočního výcviku v Ostředku. Přípravu zajišťovalo Okresní sdružení hasičů Benešov a bylo určeno pro 13 družstev. Naše družstvo 1+3 výcvik absolvovalo s vozidlem CAS 32 T148 ve složení: velitel družstva Vojtěch Jeřábek, strojník Michal Veselý, hasiči Milan Jeřábek a Jakub Bleha. Na 13 stanovištích byly připraveny různé úkoly. Jednalo se o úraz elektrickým proudem, vyhledávání osoby, zásah s nebezpečnou látkou, manipulace se zvířetem, požár objektu, odstranění překážky z komunikace, fyzická příprava, první pomoc při auto-nehodě, technické prostředky a signalizace, čerpání vody, požární útok s vodou a pěnou, použití hasičího přístroje a na závěr byly připravené testy znalostí PO. Každá disciplína byla hodnocena maximálně 10 body. Naše družstvo ze 120 možných bodů jich získalo 109, a tím se stalo jedním z nejlepších družstev této odborné prověrky.

Vojtěch Jeřábek

Noční výcvik v Ostředku, zleva Vojtěch Jeřábek, Jakub Bleha, Milan Jeřábek a Michal Veselý; foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

Zásahy JPO Trhový Štěpánov od 28. 9. 2021 do 28. 11. 2021

30. 9. 2021	požár rodinného domu	Tichonice
4. 10. 2021	požár síla - TC	Zdislavice
8. 10. 2021	dopravní nehoda	Trhový Štěpánov
12. 10. 2021	únik nebezpečných látek	Hulice
21. 10. 2021	odstranění stromu	Soutice
21. 10. 2021	odstranění stromu	dálnice D1, 63. km
21. 10. 2021	odstranění stromu	Zruč nad Sázavou
21. 10. 2021	odstranění stromu	Zdebuzev
21. 10. 2021	odstranění stromu	Dubějovice
21. 10. 2021	odstranění stromu	Trhový Štěpánov
21. 10. 2021	odstranění stromu	Trhový Štěpánov
22. 10. 2021	odstranění stromu	Střešov nad Sázavou
27. 10. 2021	záchrana psa z vody	Sedmpány
31. 10. 2021	požár stohu – planý poplach	Tichonice
8. 11. 2021	požár lesa – planý poplach	Psáře
9. 11. 2021	požár lesa – planý poplach	Psáře
25. 11. 2021	požár slámy ve voze	Mnichovice
27. 11. 2021	spolupráce s IZS	Nemíž

Vojtěch Jeřábek

Tragický požár nízké budovy v Tichonicích;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

Odstranění padlého stromu v Trhovém Štěpánově;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

Požár slámy ve voze na farmě v Mnichovicích;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

Záchrana psa z bahna vypuštěného rybníku Kupsák;
foto archiv JSDH Trhový Štěpánov

Vánoční svátky plné lásky, pohody a pokoje,
v novém roce mnoho štěstí, zdraví, osobních i pracovních úspěchů

Vám všem přeje

Jana Boušková, vedoucí Městské knihovny Trhový Štěpánov

Přeji Vám všem pokojné Vánoce,
mnoho zdraví, síly, lásky a světla
v roce 2022.

Jana Vlasáková
vedoucí Spolkového domu Trhový Štěpánov

O historii soutického mlýna

Život ve mlýně a vzpomínky pamětníků

Někomu by se mohlo zdát, že povolání mlynáře či mleče musí být velmi stereotypní – neustále konat to samé každý den. Možná dnes tomu tak je, ale za doby, kdy toto řemeslo v Souticích konali mí předci, tomu tak nebylo.

Paní Dagmar Donátová (má babička) i pan Zdeněk Petrů rádi vzpomínají na veselé časy a rušný život kolem mlýna. Mlynáři a jejich chasa jsou od přírody veselé kopy, a tak i když v soutickém mlýně přestala klapat mlýnská kola a svůj provoz zahájila výkonná turbína, nebyla o zábavu nouze.

„Ve mlýně byla vždy legrace. Přijížděli sem lidé ze širokého okolí, nejen z Černýše, Kalné a Trhového Štěpánova, ale také z Dubějovic, Dalkovic, Sedmpán, Javorníka a také jedna rodina z Chlumu. Dnes si to již nepamatuji tak přesně, kdo sem ještě vozil obilí. Mlýn byl tedy takovým střediskem, kde se hromadily nejnovější informace z celého okolí, protože každý, kdo si sem přivezl zrna

na zpracování, přivezl zároveň i zprávy ze své vesničky – to znamená, že se u nás vědělo vždy všechno, nejen zprávy radostné, ale i smutné.“ Tak začala popisovat paní Donátová počáteční dny, které po svém sňatku ve mlýně prožívala.

Společně si s panem Petřem, který ve mlýně prožil své dětství, rádi připomenou doby, kdy sem zavítali krajáci. „Tenkrát, kdy ještě byla mlýnská kola, přicházeli do Podolí i sekerníci – opraváři mlýnských kol. Také sem mnohokrát dorazili i mlýnští cestovatelé, tak jsme nazývali krajáky. To bývali velmi veselí a zruční hoši. Pomáhali nejen při mletí, ale také s prací kolem stavení. Vždy, když do mlýna dorazili, bylo všude živo a veselo. To se pak po práci sešli všichni mleči v šalandě – to bylo také centrum zábavy, společenská místnost – a tam se popíjelo, většinou pivo, ale někdy i něco ostřejšího – samozřejmě, že se to moc nelíbilo paní domu, ale co na plat, zábava byla veliká.“

Paní Dagmar ještě k tomuto tématu přidala: „Slávek (manžel Vratislav Donát) mi vždy vyprávěl, jaké to bylo

Donátův mlýn; foto z rodinného alba

hezké, když sem sluníčkáři (v mlynářské terminologii krajánci) přišli. Byli to opravdu báječní lidé, kteří s sebou přinášeli jen samou legraci – přinášeli zprávy a srdečné pozdravy od ostatních mlynářů a vyprávěli historky, jež se jim během jejich putování staly. Někteří si ale také hodně vymýšleli a to byla potom zábava! Ke konci dne se všichni sešli v šalandě, kde bylo již připraveno občerstvení a rozprávělo se o všem možném. Pak přišla na řadu také harmonika, na kterou hrával mládek. Bývaly to opravdu nádherné večery, ale ráno musela chasa vstávat v šest hodin a začít mlít – krajánek měl výhodu, protože si mohl přispát. Většinou se tito muži zdržovali ve mlýně maximálně tři dny, pak se jim připravila pořádná výslužka a oni cestovali dál.“

Z vyprávění se pak dále dozvídáme, že po znárodnění mlýna, které přišlo v roce 1952, už takové krásné večery nebyly. Vše se muselo plnit do puntíku, zaměstnanců ve mlýně též ubylo, až nakonec vznikla situace, kdy zde zůstali zaměstnání pouze dva lidé – a to pan Vratislav Donát a pan Vyoral. Tito muži se při mletí střídali na směny.

„Na to si pamatuji moc dobře. Slávek mlel přes týden na směny a pak ještě o víkendech, když bylo hodně práce. Mnohokrát se stalo to, že na něj vyšla služba v pátek v noci a následně hned musel mlít i přes celou sobotu. Samozřejmě se potřeboval trochu vyspat, a tak mi vše vysvětlil a připravil, abych mlela já. V tu dobu jsme měli malého Vrátika – takže jsem hlídala nejen chod celého mlýna, ale zároveň i velmi zvědavé batole. Jelikož jsem musela stále být u mlecího zařízení, nemohla jsem Vrátika nechat samotného v bytě, a tak jsem ho vždy posadila do jedné malé násypky, kam se dávala nepotřebná mouka, a on si tam s ní vydržel hrát celé hodiny.“

Z tohoto popisu se dozvídáme, jakým způsobem mlynářovy děti získávaly vztah k otcovu povolání. Pan Vratislav Donát mladší (můj strýc) si také rád zavzpomíná na okamžiky, kdy s otcem trávil svůj čas ve mlýně. Vždy ho fascinoval rachot strojů, když se začalo mlít.

„Do mlýna vždy přijelo spousta lidí, kteří chtěli umlít mouku. Z vozů se vytahovaly pytle, zrní jezdilo pásy do druhého patra a začalo mletí. Hotová mouka pak napadala do pytlů, ty se zavázaly a pouštěly se pomocí šoupačky z prvního patra na vozy. Skoro pravidlem se stalo to, že pokud přijel někdo z Trhového Štěpánova, na vozy kromě pytlů poslal táta pomocí šoupačky i mě a já se pak

vezl na koňském povelu do Štěpánova za druhou babičkou.“

V roce 1957 se manželům Donátovým narodila dcera Dagmar a v tomtéž roce dochází ke zrušení mlynářské živnosti. Na místo produkce mouky se zde měl začít vyrábět proud. Pan mlynář odešel pracovat do zdslavického mlýna. Po roce 1967, kdy byla elektrárna uzavřena, se pan otec bál, že by mlecí zařízení mohlo zreznout a přestat fungovat, proto se kolikrát stalo, že mlýn pustil na prázdno.

„To byla jediná chvíle, kdy jsem si mohla představit, jak to při mletí vypadalo. Seděla jsem ve mlýnici nebo jsem běhala mezi stroji a poslouchala ten lomoz, co se všude ozýval. Nikdy jsem nezažila, jak se ve mlýně pracovalo, ale táta nám o tom hodně vyprávěl. Když uvedl všechny stroje do chodu, vysvětloval mi, jak pracují – tím mi vlastně tak trochu nahradil to, o co jsem přišla.“

Tak popsala svou jedinou vzpomínku na chod mlýna paní Dagmar Neradová (má matka).

Ne vždy ovšem byly dny ve mlýně takto idylické. Nastávaly zde také sousedské spory. Když Václav Donát starší koupil mlýn, musel se podřídit i tomu, že přes jeho dvůr bude muset ponechat „služebnost“. Před odkoupením mlýna tudy totiž jezdili soutícti sedláci na svá pole

a tuto zažitou věc nesměl nový mlynář porušit. Konflikty se projevíly poté, co se stal mlynářem Václav Donát mladší. Ten se rozhodl odkoupit kus pozemku nad mlýnskou zahradou a vybudoval tam pro sousedy cestu, aby nejezdili přes travnatý dvůr u mlýna. Všichni lidé tuto stezku hojně využívali, pouze jeden soused ne. Tento pán neměl přistěhovanou rodinu příliš v lásce, a tak pokaždé, když nasta-

lo ošklivé počasí, se rozhodl jet na pole, a tím ještě více rozbahnit a znečistit mlýnský dvůr. Pan otec mu musel ještě uvolňovat průjezd, kde měl postavený vůz s obilím. Jednoho dne však novému mlynáři došla trpělivost, když se jeho soused opět vydal na pole po dešti. Jindy povahově klidný pán vzal na souseda bič a doslova ho ze svého pozemku vypráskal. Od té doby soused jezdil po stezce kolem zahrady. Aby toho nebylo málo, začal se tento pán soudně přit s paní Anežkou Donátovou (manželkou pana Václava Donáta mladšího). Jádrem celého sporu byly dva kameny. Pan soused neustále tvrdil, že tyto balvany byly na jeho pozemku a že mu je paní Anežka ukradla. Nakonec soud vyhrála paní Donátová a na počest této události dala kameny zabudovat do prahu u mlýna.

Vratislav Donát nar. 19. 9. 1926 s vnoučaty. Zleva Milan, Vratislav, Ivana a Hana; foto z rodinného alba

S ostatními sousedy vycházela rodina vždy dobře – nebyly zde žádné velké rozpory. Rodina Donátových byla velmi společenská a získala si v Souticích mnoho přátel.

„Náš společenský život byl veselý. V Souticích jsme měli mnoho příbuzných, ale i přátel, takže během roku jsme se scházeli na návštěvách, nebo jsme jen tak chodili posedět do hospůdky. Samozřejmě jsme neudržovali přátelské vztahy pouze s místními lidmi, ale rodinným zvykem se stalo to, že o posvíceních a poutích se jezdily navštěvovat i mlynářské rodiny z okolí – tak se konala setkání s rodinou Nekvasilových (mlýn na Sázavě – později rekreační středisko), Zemanových (mlýn na Želiv-

ce), Kloudových (mlýn ve Švihově na Želivce) a také jsme navštěvovali mlýn v Dolních Kralovicích.“

Tak vzpomíná na krásné časy paní Dagmar Donátová a na konec svého vyprávění ještě dodává: „I když je dnes mlýn ve velmi žalostném stavu a rozhodně již nepřipomíná ten majestátní objekt, jakým kdysi býval, neznamená to, že se mi vymažou mé vzpomínky na ty krásné, mnohdy však i smutné chvíle, které jsem zde se svým manželem a naší rodinou prožila.“

*Mgr. Ivana Hozmanová, roz. Neradová,
středoškolská činnost*

Poznámka redakce: V současné době je budova bývalého mlýna citlivě opravována novou majitelkou.

Vstup do školního roku 2021/2022 v MŠ Trhový Štěpánov

V Mateřské škole Trhový Štěpánov začal školní rok 2021/2022 v počtu 72 dětí. Ve III. třídě je zapsáno 27 dětí, vyučujícími jsou zde Jitka Tomaidesová, Jaroslava Krásová a asistentka pedagoga Lucie Vrábelová. Ve II. třídě pracují s 27 dětmi ředitelka školy Olga Polívková a Marie Provazníková. V I. třídě mají Ludmila Kapková a Šárka Matějková na starost 18 nejmladších dětí. Na vstup do základní školy se připravuje 29 dětí. O provoz školy se starají Iva Vosecká, Šárka Hašková a Hana Vobecká.

*Olga Polívková,
ředitelka Mateřské školy Trhový Štěpánov*

Tento školní rok nastoupilo do Mateřské školy Trhový Štěpánov početně více dětí než rok předešlý. I přesto, že nás opět omezují opatření týkající se nemoci covid-19, do mateřské školy přijelo opět „Divadlo s úsměvem“ s představením „Bez práce nejsou koláče“, které se konalo 15. 9. 2021. S dětmi jsme si také povídali o dušičkách, a dokonce se i předškolní děti ze III. třídy podílely na výrobě tradičního věnce. Ve volných chvílích jsme se také věnovali hrabání listů na školní zahradě, kde měly děti velkou roli. Tato aktivita děti velice bavila i tehdy, kdy si

Že bez práce nejsou koláče? To už dávno víme.; foto archiv MŠ

Už aby začala ta pohádka. Divadélka máme moc rádi.; foto archiv města

Sbíráme na procházce kaštánky. Dodržujeme tradici a vyrábíme zvířátka a postavičky.; foto archiv města

Letí dráček, letí drak, vyletí až do oblak; foto archiv města

mohly za odměnu skočit do velké shrabané hromady listů. Ve všech třídách probíhají již přípravy na adventní čas a nechybělo ani tradiční pečení voňavých perníčků.

Za celou mateřskou školu vám chceme popřát krásné a pohodové Vánoce, a především šťastné vykročení do nového roku.

A vy, rodiče, nezapomeňte, že vánoční atmosféru vnímají hlavně vaše děti. Rodinné návštěvy blízkých, s dětmi upečené dobroty na stole, společné procházky

Děti hrabaly, zametaly a odvážely spadlé listy na jednu velkou hromadu; foto archiv MŠ

Radovánky po zasloužené práci; archiv MŠ

k betlému, zpívání koled a mnoho dalších tradic, to jsou všechno momenty, ze kterých budou vaše děti čerpat po celý život. Děti touží po spokojených rodičích a veselé náladě.

Šárka Matějková

**Nádherný Nový rok
a každý další den s číslem 2022,
který přijde,
přeje**

**Olga Polivková
ředitelka Mateřské školy
Trhový Štěpánov**

Nová informatika na naší škole

Pokrok nezastavíš. I tak by se dalo charakterizovat 21. století. Tuto skutečnost nenechalo bez povšimnutí ani ministerstvo školství a upravilo náplň učiva v oblasti počítačů a digitálních technologií. Od nového školního roku 2021/2022 tak mají školy možnost přejít na novou náplň výuky v oblasti ICT. Protože tyto změny budou od školního roku 2022/2023 povinné, rozhodli jsme se na naší škole na tuto změnu zareagovat a nenásilně přejít na nové učivo.

Pro žáky 4.–9. ročníku bude předmět Informatika opravdu nový. Měli by se v něm seznámit s programováním, logickým myšlením a dalšími činnostmi, které se doteď nevyučovaly. Na žáky čekají programovací deskové hry i skuteční roboti, které se žáci budou učit programovat. K novému vybavení patří i 3D tiskárna. Práci s ní si budou moci vyzkoušet prozatím vyšší ročníky, které by se měly seznámit nejen s tím, jak 3D tisk funguje, ale budou mít možnost si připravit vlastní návrh a tento návrh si také vytisknout.

A protože je člověk od přírody zvědavý tvor, už jsme s žáky ze šesté a osmé třídy vyzkoušeli programovatelnou hru a deváťáci se pustili do sestavování robotů, se

Se žáky 8. třídy jsme si vyzkoušeli programovatelnou hru; foto archiv ZŠ

kterými se zkusí během příštích hodin informatiky skamarádit.

Věřím, že žáky nová náplň informatiky nadchne a odnesou si z výuky spoustu nových poznatků a zkušeností.

Mgr. Kamila Horálková

Šestáci se pustili do sestavování robotů, se kterými se zkusí během příštích hodin informatiky skamarádit; foto archiv ZŠ

Žáci deváté třídy by se měli seznámit s programováním, logickým myšlením a dalšími činnostmi, které se doteď nevyučovaly; foto archiv města

Úvaha

V listopadu jsme s žáky 8. ročníku otevřeli téma: Handicapovaní lidé. V davu si jich lehce všimneme. Jejich postižení je většinou nepřehlédnutelné. Někteří uvítají pomoc kolemjdoucích, jiní ji s poděkováním odmítnou. Alespoň na jednu vyučovací hodinu jsme si tentokrát zkusili být hluchoněmými. Pro žáky to byla spíše dobrodružná hodina, ale i tak jsme se na chvíli mohli přenést do jejich světa. Další hodinou nás provázela emoční videa s rozhovory handicapovaných lidí. Až poté jsme si

troufli napsat úvahy na toto téma. Jednu z nich Vám posíláme.

Mgr. Monika Mendová

Handicap

Handicap je pojem, který se používá ve více významech, obvykle ve významu nevýhody. A právě o tomto významu slova „handicap“ bych vám chtěla něco povědět.

Handicapované lidi rozdělujeme na dva druhy – na lidi handicapované od narození a na ty se získaným handicapem. Lidé, kteří se s handicapem narodili, se většinou umí přizpůsobit více než ti, kteří ho teprve získají. Ale i tak je to pro ně jistě velmi těžké. Vždyť si jen představte, že se narodíte jiný/á než ostatní! Co se týče mě, já bych se s tím smířovala dlouho a těžko, a především bych ostatním i trochu záviděla. Na druhou stranu ti, co se s handicapem narodí, mají nadání na některé určité činnosti, které nám ostatním třeba zase tak nedojdou.

A až by pro mě bylo těžké se smířit s tím, že jsem se narodila jiná než ostatní, ještě těžší by pro mě bylo handicap získat až později v životě a učit se s ním žít, zvykat si na něj. To už bych teprve nedokázala! Jaké asi je zvykat si na něco tak závažného, jako je handicap? Uvědomme si, co vše takovým lidem najednou stojí v cestě – nedo-

Nicholas James „Nick“ Vujicic;
zdroj internet

statek bezbariérových zařízení, pohybu, zážitků, chápavých lidí...

Pro zajímavost bychom si mohli uvést příklady handicapovaných lidí, kteří se stali slavnými. Mezi takové patří třeba Stephen Hawking, Nick Vujicic, Jan Potměšil nebo Frida Kahlo. Tyto osobnosti jejich handicap neodradil, což na nich velice oceňuji.

Vážme si toho, že jsme zdraví a žádný handicap se nás netýká. A dějme vše pro to, abychom zdraví i zůstali.

Magdaléna Paňhová
žákyně 8. třídy

Nicholas James „Nick“ Vujicic je srbsko-australský motivační řečník a křesťanský kazatel. Narodil se se vzácným syndromem zvaným tetraamélie, tedy skoro bez všech čtyř končetin, pouze se dvěma zakrtnělými nohama, z nichž na jedné má dva prsty

Trochu Halloweenské atmosféry u nás ve škole

Halloween je svátek, který slaví lidé v Americe, Anglii, Irsku a dalších anglicky mluvících zemích vždy 31. října. I my slavíme podobný svátek, Svátek všech svatých neboli Dušičky, a to 2. listopadu. Pro nás děti je ale ten americký mnohem zajímavější. Líbí se nám vyřezané

svítící dýně, děti ve strašidelných kostýmech i hrůzu vyvolávající výzdoba domů. Pokusili jsme se do školy přenést alespoň kousek halloweenké atmosféry, byli jsme šikovní a moc nás to bavilo.

Třetáci Základní školy Trhový Štěpánov

Tvoření z těsta strašidelných prstů“ foto archiv ZŠ

Upečené prsty vypadaly děsivě, ale dobře chutnaly“ foto archiv ZŠ

*Jsmo šikovní a jdeme na další úkol, stříhání, lepení...;
foto archiv ZŠ*

Krásné papírové dýně zdobily naše okna ve třídě; foto archiv ZŠ

Poděkování

Děkuji všem svým žákům a jejich rodičům za vstřícnost a pochopení v náročném roce 2021. Svým zaměstnancům děkuji za obětavost a kolegiální pomoc, za poctivě odvedenou práci a podporu. Na závěr patří slova díky Městu Trhový Štěpánov za spolupráci.

*Mgr. Květa Kuželová
ředitelka Základní školy Trhový Štěpánov*

Základní škola Trhový Štěpánov

*přeje všem do nového roku 2022
především pevné zdraví, štěstí,
spoustu radostí, stálý úsměv na tváři,
nekonečně vzájemného pochopení a lásky.*

*Zaměstnanci a žáci
Základní školy
Trhový Štěpánov*

Drakiáda 2021

Jednou z prvních akcí, které uspořádala v letošním školním roce Unie rodičů při ZŠ Trhový Štěpánov, byla DRAKIÁDA.

Akci jsme uspořádali vlastně narychlo. V jeden krásný teplý a větrný říjnový víkend padlo rozhodnutí, že další víkend má být opět hezky, tak jdeme do toho a uspořádáme DRAKIÁDU. V daný víkend bylo opravdu nádherně, svítilo sluníčko, ale vítr se téměř nepohnul :) Avšak když se jenom trochu rozfoukalo, rodiče s dětmi nadšeně vyběhli na louku a několika z nich se i povedlo, že draci na chvilku přece jen vzletli.

I přesto to byl krásně strávený den. U dubu jsme rozdělali oheň a tak si, kdo chtěl, mohl opéct špekáčky či jiné dobroty, a děti dostaly sladkou odměnu. Nepodcenili jsme však ani nepřející povětrnostní podmínky a tak, když draci nemohli létat v oblacích, mohly si děti namalovat létajícího draka alespoň křídou.

U dubu jsme si rozdělali oheň a opekli špekáčky; foto archiv Unie rodičů

Chtěla bych poděkovat městu Trhový Štěpánov za příspěvek na uspořádání této akce a pak hlavně všem rodičům a dětem, kteří na drakiádu dorazili.

Pavla Kořínková, Unie rodičů

Informace z Unie rodičů

Na konci školního roku 2020/2021 skončilo funkční období předsedy Unie rodičů pana Jana Horáčka, děkujeme mu tímto za roky strávené ve funkci a za odvedenou práci.

Na začátku nového školního roku byla tedy provedena volba nového předsedy z řad členů rady Unie rodičů a novou předsedkyní byla zvolena jednomyslně paní Pavla Kořínková z Trhového Štěpánova. Pavlu známe všichni jako činnou a nadanou organizátorku, přeje-me jí proto, aby jí společenská situace umožnila naplno rozvinout a uskutečnit její nápady, aby pod jejím vedením Unie rodičů přinášela dětem mnoho radosti a zábavy.

V den státního svátku 17. 11. 2021 se uskutečnil lampionový průvod v Trhovém Štěpánově, téměř stohlavý průvod se vydal se soumrakem od hřbitova k lesu Paseka a jeho cílem bylo již tradičně ohniště U dubu. Tam všechny zúčastněné přivítal ohňostroj, k dispozici byl horký čaj a něco sladkého, pro dospělé svařené víno, kdo se připravil, opekl si něco na ohni.

Téměř stohlavý lampionový průvod se vydal k lesu Paseka; foto archiv Unie rodičů

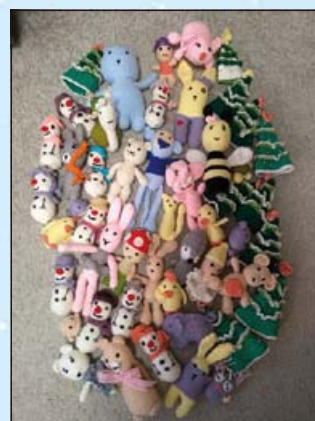
Děti si užily trochy dobrodružství v temném lese a na přilehlé louce, rodiče zatím debatovali u ohně. Vydařená akce byla nejen zážitkem pro ty nejmenší, ale také důstojnou oslavou tak významného dne v českých dějinách, jakým byl 17. listopad 1989.

Bohumil Boušek

Háčkujeme pro dobrou věc

Malá ukázka našeho tvoření. Již několik let háčkujeme pro organizaci Nedoklubko, která podporuje rodiny předčasně narozených dětí a jejich maminky. Svou dárcovskou podporu jsme rozšířily pro skupinu „Klubko s nití pomáhá“. Tato skupina podporuje děti a seniory, kteří se nacházejí v tíživé situaci.

*Věra Horálková, Hana Skalická,
Miluše Šandová*

Motorkáři Trhový Štěpánov

Ukončení motorkářské sezony 2021 proběhlo jako vždy s příchodem ošklivého počasí. Trať byla připravena i pro nejmenší nadšence motokrosu, takže si každý přišel

na své. Jídlo a pítí bylo také zajištěno, všem se to moc líbilo a těšíme se na další sezonu.

Aleš Kamarýt

Loučení s motorkářskou sezónou; foto Aleš Kamarýt

Předání vozidla SDH Střechov

V sobotu dne 9. 10. 2021 předal starosta města pan Josef Korn vozidlo značky VW Caravelle do užívání SDH Střechov. U kaple Panny Marie požehnal autu i hasičům pan ThLic. Jaroslaw Scieraszewski. Poté se všichni odebrali do Klubu SDH, kde bylo připraveno posezení s pohoštěním.

Pan Korn poděkoval i panu Miroslavu Konopeckému, který velkou měrou přispěl k získání vozidla. Tímto i my, všichni členové střechovského sboru, děkujeme městu Trhový Štěpánov i panu Konopeckému.

Sbor dobrovolných hasičů Střechov nad Sázavou

Pan ThLic. Jaroslaw Scieraszewski provádí slavnostní akt žehnání hasičského vozu; foto Hana Havlínová

Slavnostní předání hasičského auta do užívání SDH Střechov nad Sázavou; foto Hana Havlínová

Sbor dobrovolných hasičů ve Střechově nad Sázavou s vedením města; foto Hana Havlínová

Oslava Halloweenu a pouštění draků ve Střechově

Pro děti byly připraveny v Klubu hasičů dýně, které si hned na začátku za pomoci rodičů vydlabaly; foto Petr Pohnán

V neděli 24. 10. 2021 jsme oslavili Halloween. Na akci se nás sešlo opravdu hodně. Přišla spousta čarodějnic, zombíků i kostlivců. Pro děti byly připraveny dýně, které si hned na začátku za pomoci rodičů vydlabaly.

Společně s čarodějnici Bordelínou plnily úkoly a vařily kouzelný lektvar. Nechybělo ani halloweenské občerstvení v podobě dýňových donutů, krvavých zombíkových prstíků a nápoje z žabího hlenu.

Po setmění se vyrazilo na lampionový průvod Střechovem. Ani tady nechybělo napětí. Z temných koutů a houští vyskakovali bubáci, kteří sice dělali BUBUBU,

Přejeme hasičům, ať nové auto dobře slouží; foto Hana Havlínová

Výsledek je přenádherný; foto Petr Pohnán

ale každý měl pro děti připravenou odměnu. Akce byla velmi povedená. Díky všem, kteří se zapojili do příprav.

A abychom moc dlouho nelenili, hned za další dva týdny, tedy 7. 11., jsme se sešli na kopci za Střechovem.

S čarodějnicí Bordelínou plnily děti úkoly a vařily kouzelný lektvar; foto Petr Pohnán

Po setmění se vyrazilo na lampionový průvod Střechovem; foto Petr Pohnán

Pouštěli jsme draky a bylo to super. Až na pár kapek, které nás neodradily, nám počasí přálo.

Vítr krásně foukal a draci nám létali vysoko nad hlavami. Radost z létání nebyla vidět jen u dětí. Bylo fajn pozorovat, jak si to užívají a jsou nadšení i dospěláci. Zahřáli jsme se teplým čajem, svařákem a opekli poslední buřtíky v letošním roce.

Štěpánka Chlumská, Střechov nad Sázavou

Je vidět, že ve Střechově „to žije“; foto Petr Pohnán

*Příjemné prožití svátků vánočních,
pevné zdraví, štěstí a pohodu
v novém roce 2022*

*Vám všem přeji
zaměstnanci školní jídelny.*

*Helena Vesecká
ředitelka Školní jídelny
Trhový Štěpánov*

Náš letošní úspěch v požárním sportu

Naše letošní sezona v požárním útoku začala 11. září 2021 v Trhovém Štěpánově na Dnu záchranářů. Soutěžilo se v PS 8 veteráni a PS 12. Dalkovským hasičům se podařilo v PS 8 vyhrát. A v PS 12 skončili na posledním místě.

Jan Kučera, kronikář místní části Dalkovice

*Dalkovický tým v požárním sportu;
foto Jan Kučera*

Tradiční rozsvícení vánočního stromku v Dalkovicích

V pátek 26. listopadu v 18:00 hod se členové SDH Dalkovice sešli, aby aspoň rozsvítili tradiční vánoční stromeček na návsi. V souvislosti s opatřeními vlády ČR ohledně epidemie covid-19 se této tradiční akce nezúčastnila veřejnost.

*Jan Kučera
kronikář místní části Dalkovice*

*V místní části Dalkovice
se vánoční stromek rozzářil
na celou návsi; foto Jan Kučera*

*V nasvícené sněhové ozdobě
na stromku vidíme symbol
narozeného děťátka; foto Jan Kučera*

Drakiáda v Dubějovicích

Dne 16. 10. se v Dubějovicích konala drakiáda. Někdo si přinesl draka koupeného, někdo si ho vyráběl v našem novém spolkovém domě. Společně jsme se vydali ke hřišti, kde jsme se celkem dlouho pokoušeli dostat své draky do oblak. Bohužel nám počasí moc neprálo a málokomu drak vzlétl. Ale to nám náladu nezkažilo a všichni jsme si užili spoustu legrace u opékání špekáčků.

Hana Vošická, Dis.

Po běhání na hřišti s draky jsme si rádi pochutnali na opečených špekáčcích“ foto archiv SDH Dubějovice

Lampionový halloweenský průvod

S dětmi jsme dlabali dýně v místním novém spolkovém domě; foto archiv Dubějovice

Musíme naše děti pochválit, skoro vůbec se nebály. Na konci strašidelné cesty na všechny čekal teplý čaj, špekáčky a dobroty od místních žen.; foto archiv SDH Dubějovice

Dne 30. 10. se konal v Dubějovicích již tradičně lampionový halloweenský průvod. Nejprve jsme s dětmi dlabali dýně v místním spolkovém domě, kde nám od rána topili místní hasiči, kteří měli brigádu na dřevo. Opět byla připravena strašidelná stanoviště, kde děti plnily určité úkoly a dostávaly odměny. Například u čarodějnic dostaly krvavé prsty z lineckého těsta. Další stanoviště bylo dýňové a ostatní byla opravdu strašidelná. Ale musím děti pochválit, skoro vůbec se nebály. Na konci strašidelné cesty na všechny čekal teplý čaj, špekáčky a dobroty od místních žen, hlavně tradičně výborné věnečky od paní Jiřiny Frajtové. Timto všem ženám děkuji za přípravu pohoštění, firmě RABBIT za špe-

Hasiči z Dubějovic si 30. 10. 2021 udělali brigádu a řezali dřevo; foto SDH Dubějovice

káčky a městu Trhový Štěpánov děkujeme za realizaci tak dlouho očekávaného spolkového domu, kde máme možnost se sejít. Děkujeme.

Hana Vošická, Dis.

Kniha – Kouzelný kámen (pokračování)

autorka: Magdaléna Paťhová

Boží znamení

„Jaroslav je fajn,“ prohlásila jsem u skromné snídaně, kterou tvořil chléb, med a voda ze studně. „Jen nemůžu pochopit, jak někdo může dělat kata. Na to přece musí být extra žaludek a nervy!“ dodala Růžena a pak ještě řekla: „A zvlášť nemůžu pochopit, že kata dělá zrovna Jaroslav.“ V krčmě jsme byli jen my. Bez toho obvyklého ruchu to tu bylo vlastně docela hezké. Potom se Lukáš

podíval ven a s hrůzou vykřikl: „Proboha, vždyť už je asi dost pozdě! Slunce dávno vyšlo! Poprava za chvíli začíná!“ Nato jsme vyběhli ven.

Už z dále byly vidět četné zástupy lidí u popraviště. Byl krásný jarní den. Zvedla jsem hlavu, abych se přesvědčila, že je provaz od včerejška naříznutý. To, co jsem však po chvíli spatřila, mi zastavilo krev v žilách. Provaz byl naprosto neporušený! Došlo mi, že ho přes noc musel někdo vyměnit. Ale kdo? Na tuhle otázku jsem nenašla odpověď. A vlastně jsem ani neměla chuť ji hledat – všechno je ztraceno, všechno! Matěj opravdu zemřel!

Udělalo se mi nevolno a málem se mi podlomila kolena. Srdce mi úzkostí a strachem málem vyskočilo z hrudníku a z čela mi stékal studený pot. Úplně jsem zbledla. Štouchla jsem do ostatních a situaci jim pošeptala. Byli jsme úplně vedle. Hrozně jsem chtěla něco udělat, ale co?! Co?! Tak zoufalá jsem se snad ještě nikdy necítila.

V davu to jen šumělo, jak si všichni sdělovali své dojmy. Ten ruch utichl, když k šibenici přistoupil Jaroslav a dva vojáci, kteří pevně drželi odsouzeného kluka. Chlapec se trásl a skoro jsem cítila, jak divoce mu buší srdce. Rozhlížel se kolem sebe a mně i mým spolužákům došlo, že to všechno kolem něj mu musí nahánět příšerný strach. Jen si to představte – stojíte před katem s červenou kuklou na hlavě, metr před vámi se houpe provaz, rychtář opodál čte něco z rozvinuté role pergamenu a všichni obyvatelé města vás nedočkavě pozorují a dávají svým výrazem najevo, že vás nenávidí. To je víc než hrozné. Ačkoli jsem si připadala jako na chlapcově místě, stejně jsem nemohla zažít úplně ten samý strach a ponížení, jak to zažíval on. Tak usilovně jako teď jsem ještě nikdy nepřemýšlela. Nakonec mě nenapadlo nic jiného, než zkusit dát Jaroslavovi najevo různými gesty, že někdo provaz vyměnil a že pro záchranu odsouzeného chlapce bychom měli podniknout cokoli. COKOLI!

Ilustrace Miroslav Patha, junior

Jenže Jaroslav moje gesta nechápal a tak v domněnání, že je vše v pořádku, navlékl klukovi oprátku na krk. Zavřela jsem oči. Chvilí bylo naprosté ticho. Najednou ho však prořízlo jakési žuchnutí a udivené OOOCH!, které ze sebe vydali všichni přítomní. V tuhle chvíli jsem oči otevřela a nevěřila tomu, co vidím. To OOOCH jsem teď řekla i já, tedy spíš vykřikla. Provaz se totiž přetrhl a ten kluk spadl na zem! Všichni byli neuvěřitelně udivení a jediné, na co se kromě toho OOOCH zmohli, bylo zírání s otevřenými ústy. Já ale reagovala úplně jinak. Usmála jsem se tak široce, jak jen mi to pusa dovolila a málem jsem vyskočila do vzduchu radostí a nadšením. Naštěstí mě

na poslední chvíli zadržela Alice. Zrovna když jsem se zamyslela nad tím, proč se provaz přetrhl, ačkoli nebyl naříznutý, někdo v davu zvolal: „Ten chlapec je nevinen! Toto bylo boží znamení! Je nevinen! Je nevinen!“ Ostatní lidé ta slova začali křičet taky. Došlo mi, že je nejspíš opravdu nevinen, a že tohle bylo opravdu boží znamení. Na nic jsem nečekala a rázně ke klukovi přišla. Byl ještě bledý a roztřesený. Pomohla jsem mu zvednout se, a pak jsem se ho velice hlasitě, aby to všichni slyšeli, zeptala: „Jestli jsi opravdu nevinen, proč ses tedy včera přiznal, že jsi řezníkovi ukradl to maso?“

„Věděl jsem, že s odpovědí ne by se náš pan rychtář nespokojil. Stál by si za svým a použil na mě donucovací prostředky. Tak jsem radši lhal, než abych byl později nucen říci ano na mučidlech.“ Teď už mi to bylo jasné. V zástupech lidí se ozval Hynek: „To ale tedy znamená, že si tu krádež masa řezník vymyslel!“ Lid se začal překřikovat a volat: „Přesně tak, přesně tak! Zločincem je řezník! On to všechno zavinil, on! Běda a hanba!“ Na řezníka jsem dostala hrozný vztek. Jak jen si mohl dovolit neoprávněně žalovat na toho mladého kluka a chtít ho dostat na popraviště?! A možná, že to byl on, kdo vyměnil ten provaz! Ano, určitě to byl on, kdo jiný! „Měli bychom řezníka okamžitě najít!“ rozhodla jsem. „To ani nemusíme, je tady,“ odpověděl jeden starší muž a všichni se podívali jeho směrem. Řezník stál na místě jako přikovaný a bledý hrůzou i šokem z odhalení. Nic neříkal. Ozval se rychtář: „To je hrůza! Já vlastně odsoudil k smrti úplně nevinného člověka!“ a otočil se, že odejde. Lid ho ale zastavil výkřiky: „A co bude s řezníkem?! Nepotrestáš ho?“ „Já ne!“ Teď už opravdu odešel. Na nic jsem nečekala a záměřila k naší partě. „Co s ním?“ zeptala jsem se. „Nechte to na mě,“ řekl Lukáš a šibalsky mrkl. Šel přímo k řezníkovi. Přeměřil si ho pohledem a řekl: „Jeden den na pranýři a malý výprask.“ Potom poručil vojákům, aby ho odvedli rovnou k pranýři. Byla jsem nesmírně šťastná. Řezník dostane, co zaslouží.

Když se lidé začali od popraviště rozcházet, běžela jsem ke klukovi a řekla: „Já a moji přátelé si ještě chvíli pohovoříme s Jaroslavem. Nechceš se k nám přidat? Moc toho o tobě nevíme...“ Chlapec, který se stále trásl, teď vykulil oči a nevěřicně se zeptal: „S Jaroslavem?! Vždyť je to kat!“ „No a?“ pokrčila jsem rameny. „Jestliže se ho zázrakem nebojíte vy, tak si uvědomte, že každý mít takový názor nemusí!“ prohlásil ustrašeně a našťavaně zároveň a chystal se k odchodu. Já ho ale nesouhlasně chytila za rukáv, když vtom se ozval sám Jaroslav. „Nech ho, vždyť má pravdu.“ Jeho hlas zněl klidně, ale smutně. „Ty se mě zastáváš? Myslel jsem, že mne nenávidíš – za to, co o tobě říkám,“ protáhl kluk překvapeně obličej. „To bych musel nenávidět celé město,“ usmál se Jaroslav, pořád však ještě smutně. Přidali se k nám i mí spolužáci. „Muselo to být strašné!“ otrásla se Julie. Kluk horlivě přikývl. Pak jsem mu řekla: „Matěji, představ si, že jsme tě, my

dívky, chtěly zachránit, a tak jsme včera nařízly provaz. Jenže ten provaz přes noc řezník vyměnil! Pravděpodobně k tomu došlo tak, že se sem ten zločinec šel podívat, aby si ověřil, že dnes zemřeš, a když naříznutý provaz spatřil, vyměnil jej!“ Místo Matěje zareagoval Jaroslav. „Cože?! Takže ten provaz...“ „... se přetrhl sám od sebe, ano,“ odvětila jsem. „Tedy, Matěji, měl jsi neuvěřitelné štěstí. Měl bys jít do kláštera, abys děkoval Bohu za svou záchranu,“ poznamenal Jaroslav potom. „Já a do kláštera?! Jsem přece syn místního rybáře, musím otci pomáhat. A navíc je v mém věku pozdě na vzdělávání,“ odpověděl Matěj a po chvíli nadšeně dodal: „Ukážu vám příbytek, kde bydlím!“ Jaroslav vzdychl. „Co je?“ zeptal se Hynek nechápavě. „Velmi Matějovi závidím, přestože je závist velký hřích.“ „Proč?!“ „Nemusí se za svou práci stydět, nemusí bydlet za městem, v kostele může být na jakémkoliv místě...“ Nato se ozvala Zoe: „Jednu věc už od včerejška nechápu – proč děláš kata, když se ti to tolik protiví?!“ Její hlas zněl téměř vyčítavě a Jaroslav to poznal, což byl také důvod, proč jeho odpověď zněla tak dotčeně. „Myslíš si, že jsem to odporné, krvavé řemeslo chtěl dělat? Ovšem, že ne. Ale copak to šlo jinak, když můj děd i otec byli kati?“ „To neznámá, že v tom musíš pokračovat.“ „No, nemusím, ale radši jsem tak učinil. Kdybych si zvolil k obživě něco jiného, lid by mne už stejně mezi sebe nepřijal, když jsem z katovského rodu.“ „To je ale hrozně nespravedlivé. Lidé tě přece nemohou nenávidět za něco, co nevykonáváš rád!“ zavrtěla jsem soucitně hlavou. Těšilo mě, že když ho nemají rádi ostatní, tak se s ním můžeme přátelit alespoň my. To je hezký pocit. Věděla jsem, že si nás nesmírně váží. „Už budeme muset jít,“ vytrhla mě z přemýšlení Irena.

„Stejně si myslím, že ten turnaj bude spíš klaunovské představení v cirkuse než souboj na koních. Jste idioti,“ zasmála se Emma klukům, když už jsme byli skoro ve městě. Pak dodala: „Jak to chcete stihnout natrénovat, když je to za tři dny?! Sotva se pohnete v brnění.“ Přemek zrudl vztekem, ale nic neříkal.

„Tohle je můj domov,“ pochlubil se Matěj a ukázal na jakousi chatrč. Ve středověku se to ale dalo považovat

za vilku. „Jej, úplně jsme zapomněli na ty žebráky! Už předešlým jsme přece plánovali, že půjdeme ke kostelu a něco jim dáme!“ vykřikla jsem. Rychle jsme se s Matějem rozloučili a běželi jsme po náměstí k bráně kostela. Do té jsme potom zatlačili a chystali se jít ke vchodu, když vtom jsme postřehli, že tu žádný vchod není. Tak jsme kostel obešli a ke svému udivení zjistili, že je vchod na druhé straně. Nemohli jsme však jít až dovnitř – to kvůli zápachu, který se ze starých, špinavých, žebrajících lidí táhl. Něco tak příšerného jsme ještě necítili. Ne že by nepáchli i ostatní obyvatelé středověkého Štěpánova, ale tohle byl extrém. Bylo nám těch lidí líto, ale báli jsme se k nim přiblížit. „S tím se musí něco udělat!“ prohlásila jsem. „Mám nápad! Ty oděvy, které Julie nechala zhotovit pro nás, dáme jim, a za městem pro ně dáme vybudovat přístřešky,“ navrhla Helena. „Vynikající! Přesně to uděláme, a začneme hned teď!“

Tolik jsem se celý den těšila na spánek, a teď, když jsem ležela na lůžku, jsem nemohla zabrat. Ostatní už spali. Tuhle dobu jsem využila k přemýšlení. Když jsem se zamyslela nad tím, že jsme ve středověku, rozlil se mi po celém těle nepopsatelně divný pocit. Ve středověku... Očekávala jsem, že se probudím a řeknu si: „To byl zajímavý, ale neuskutečnitelný sen.“ To se však nestalo. Celá ta situace byla hodně zvláštní, neuvěřitelná a víc než divná. Vlastně ani nevím, kdy se zase dostaneme do 21. století. Jestli se tam někdy dostaneme... Došlo mi, že se mi tady začíná líbit. Máme stále co objevovat, čeká nás jistě plno dobrodružství a příhod. Do očí se mi nahrnuly slzy, když jsem si představila, že jsem doma, chodím do školy, nosím džíny a dýchám kouř z aut a komínů. Myslela jsem si, že se mi naopak bude po domově stýskat. Něco tomu ale bránilo, nevím co. Vzpomněla jsem si na citát: „Važ si toho, co máš dnes, protože zítra už to mít nemusíš.“ A tak jsem učinila rozhodnutí, že se nebudu trápit budoucností a budu naplno prožívat to, co je přítomnost.

*Magdaléna Pařhová
Trhový Štěpánov*

Veselé Vánoce

Letos jsem nechtěla nechat nic náhodě, a proto jsem se rozhodla nakupovat dárky už v říjnu. Jasně, není to bůhví jak brzo (moje sestra nakupuje už od 26. prosince), ale já často sháněla dárky i na po-

*Ing. Anna Jandošová;
foto z rodinného alba*

slední chvíli. Teď jsem si vytvořila „vánoční seznam“ všech úkolů, rozhodla jsem se vše rozvrhnout a opravdu si ty Vánoce užít bez stresu a shonu. Z facebookových skupinek zaměřených na děti, které teď v podstatě ovládají můj svět pod modrou listou, jsem zjistila, že největší zábavou dětí již od dvou let je roznášení dárečků. Na dárky se místo napsaných jmen nalepí obrázky členů rodiny a dítě je pak roznáší. Dva týdny jsem se snažila pořídit fotky babiček. Jednou byly neučesané, podruhé dle nich vypadaly „blbě“, pak na focení neměly náladu. Nakonec jsem vyhrabala asi rok staré fotky z archivních fotek

v počítači. Zkusila jsem na Jiříkovi test – ukázala jsem mu všechny fotky členů rodiny. Jiřík sice prohlásil, že máma je na fotce, kde jsem opravdu já, ale pak to samé zopakoval i u fotky táty. Ostatní členy ale určil správně, a tak jsem fotky vytiskla s tím, že jmenovky mám hotové.

Prvního prosince byl ten správný čas na oznámení návštěvy čerta, Mikuláše a anděla. Hlavně toho čerta, protože ten si zlobivé děti odnese, když nebudou poslouchat. Po návštěvě oněch mýtických bytostí jsem měla v záloze Ježíška, který nosí dárky jen hodným dětem. Mělo mi to tak zajistit hodného Jiříka minimálně do 24. prosince. Chvilí jsem zapochybovala, jestli to na Jiříka bude platit, když jsem se dívala, na co se na tabletu dívá. Nějaký čerti byl slabý odvar. V dětských halloweenských videích běhaly kostlivci po hřbitově, nad nimi létaly čarodějnice na koštěti a do strašidelné hudby tancovaly svítící dýně. Zbývalo mi jediné doufat.

Pečení cukroví jsem letos nechala na dobu, kdy byl Jiřík u babiček, nebo když spal. Sice mi moc rád pomáhal, ale to jsme zkusili jednou. Z půl hodinového pečení cukroví vzniklo půl dne pečení cukroví s tím, že jsem dvě hodiny uklízela kuchyň a z těsta se dala použít sotva půlka. Na Jiříkovu pomoc při pečení ještě nebyla má nervová soustava připravena (a nevím, jestli někdy bude). Zdobení perníčků a lepení lineckého cukroví jsem pak měla jako večerní program k pohádkám.

Pohádky jsou dalším světlým bodem Vánoc. Na ty jsem se těšila moc. Jiřík jel Mášu, traktory a monster trucky, takže Popelkou jsem ho nenadchla. Pohádky jsme si tak s Jirkou většinou nechávali na večer. Problém byl shodnout se. Jirka každý rok musel mít své dvě stalice – S čerty nejsou žerty a Hrátky s čertem. Jiné pohádky ho nezajímaly a tyto dvě mohl sledovat stále dokola klidně celé Vánoce. Já si alespoň protlačila Grinche a Sám doma.

„Stromek máme letos vyřešený,“ oznámil mi s úsměvem Jirka. „Kamarád odpleveluje zahradu a má tam prý pro nás menší jedli.“ Tak alespoň o starost míň, říkala jsem si a těšila se, až nám stromeček bude vonět po bytě. Den před Vánoci Jirka přinesl ten „menší“ stromek. Postavil ho doprostřed obývacího a rozřízl provazy, které držely větve u kmenu. Stromek udělal velké „PUF“ a rozprostřel se přes celý obývací. Malý začal řvát. Přiběhl ke stromku a začal do něj mlátit, načež se popíchal a začal řvát ještě víc. „Víš ten tvůj kamarád, že máme garsonku?“ promluvil jsem směrem ke stromku, kde jsem tušila Jirku. Zpoza stromku se ozvalo zamručení a Jirka odešel do sklepa pro pilku. Musel uřezat větve na jedné straně, aby se k nám dostal. Večer, když Jiřík usnul, jsem stromek ozdobila. Byl ozdobený z půlky, protože z druhé strany jsem se k němu nedostala. Hvězdu na vrchu jsme taky neměli, protože špička stromku se o strop ohnula dolů. Druhý den ráno jsem kluky navlékla do červených svetrů se soby, já si vzala stejně vzorované červené šaty a chtěla nás u našeho obřího stromku vyfotit na úžasnou

vánoční pohlednici. Představa byla jasná – šťastná usmívající se rodinka, těšící se na štedrovečerní večeři a rozdávání dáreků. Z fotky měla dýchat pohoda, klid a sváteční atmosféra. Jirka vydržel první dvě fotky. Na jedné měl useknutou hlavu, protože jsem špatně nastavila mobil, na druhé se mi svíjející Jiřík snažil spáchat sebevraždu skokem na stromek, takže ani jedna nebyla použitelná. Nevzdala jsem to a snažila se udělat alespoň jednu hezkou fotku mě s Jiříkem. Z 30 fotek nebyla použitelná ani jedna. Buď jsem na ní byla já s rozmazaným flekem (Jiřík se snažil zdrhnout), nebo já se svíjejícím se řvoucím Jiříkem. Smířila jsem se s tím, že ve fotoshopu nacpu naše obličej do elfovských oblečků a připišu pod to Veselé Vánoce.

Štědrý večer byl pro nás něco jako Den díkůvzdání v Americe – celá rodina se sešla spolu. Večeře byla naplánovaná tak, abychom se stihli v klidu najíst, rozbalit dárky a pustit si v televizi Popelku. Ta na štědrý večer nesměla chybět. Pozitivum štedrého večera stráveného s rodinou bylo to, že my jeli za rodinou. Tudíž mi odpadlo smažení řízků, dělání salátu, příprava štedrovečerní tabule a zkrátka vytvoření toho pravého ducha Vánoc. Do tašek jsem narvala zabalené dárky a tajně je pronesla do auta (protože dárky přece nosí Ježíšek). Pak jsme vzali Jiříka a jeli na večeři. Doma panovala ta správná vánoční atmosféra – babička s Jirkou seděli u televize a sledovali pohádky, mamka s Maruškou smažily řízky, připravovali večerní tabuli a hekticky lítaly kolem. Strejda Petr (Skalda) balil poslední dárky.

Konečně jsme zasedli k večeři. Maruška zapálila svíčku, Jiřík zařval „hasiči“ a okamžitě jí sfouknul a mohli jsme jíst. Jiřík snědl dvě sousta a chtěl jít pryč. Zbytek večere jsme strávili tím, že jsme se snažili nakrmit sebe i Jiříka a udržet ho sedět. Pak konečně zazvonil zvoneček a pod stromečkem se zázračně objevily dárky. Těšila jsem se, jak je Jiřík bude roznášet. Ačkoliv jsem mu princip jmenovek několikrát vysvětlila, Jiříkovi to bylo jedno a vášnivě trhal papír ze všech dárků, které mu zrovna přišly pod ruku. Když byly všechny dárky rozděleny a papíry rozcupovány na tisíc malých kousků, Jiřík si

sedl a s nadšením si prohlížel dárky od Ježíška. My už je prohlížely s menším nadšením, protože dle Ježíška byl Jiřík ten rok mimořádně hodný a měl před sebou pořádnou hromadu. Většina hraček navíc vydávala zvuky, svítila, blikala a různě houkala. Všechny tyhle super hrací věci si ale velmi dobře pamatuji a jednou je svým synovcům a neteřím budu s radostí kupovat, aby měl „Ježíšek“ taky radost jako teď my. Pak jsme si všichni společně sedli k televizi a pustili Popelku. Štědrý večer byl tak zakončený a my už se moc těšíme na další rok.

Ing. Anna Jandošová z Trhového Štěpánova

Pochod okolím farnosti Keblov

Sobotní ráno 16. října bylo chladné a zamračené, ale předpověď na odpoledne byla nadějná, a tak se nás asi třicet vydalo na dvanáctikilometrový okruh. Zajímavým místem byl hřeben Holého vrchu, který kvůli kůrovcové kalamitě bude znovu brzy holý... Výstup byl náročný, ale vyhlídka stála za to. V Dubějovicích už

na nás čekalo občerstvení v úplně novém spolkovém domě. Nabrali jsme energii na zbylý úsek trasy do nedařekých Sedmpán a do Sedlice, která je sice odlehlá, ale o to hezčí. V Keblově jsme mohli obdivovat novou soukromou kapli jedné místní obyvatelky a celý krásný den jsme zakončili na faře příjemným posezením. Díky patří keblvskému knězi, páteru Maxovi, který odsloužil mši a poskytl nám zázemí.

Yveta Macháčková, Charita Vlašim

*Krásný výhled od kapličky Panny Marie u Sedmpán;
foto archiv Charita Vlašim*

*Prohlédli jsme si místní část Trhového Štěpánova Sedmpány;
foto archiv Charita Vlašim*

V Dubějovicích už na nás čekalo občerstvení v úplně novém spolkovém domě; foto archiv Charita Vlašim

Díky patří keblvskému knězi, páteru Maxovi, který odsloužil mši a poskytl nám zázemí; foto archiv Charita Vlašim

Zahřívací polévky

Recepty ze Zpravodaje AGRObase, který vydává Agrární komora ČR.

Zima je obdobím, kdy si rádi dopřejeme něco teplého, co nás zároveň pořádně zasytí. Ideálním nápadem jsou proto vydatné polévky bohaté na ingredience, pro které nemusíme chodit daleko. Brambory, kořenová zelenina?

To vše by nám v těchto měsících v kuchyni rozhodně nemělo chybět. Pokud hledáte inspiraci, vsaďte na tyto kulinářské tipy.

Staročeská zelňačka

Vsaďte na neodolatelné trio! Brambory, zelí a klobása, to je kombinace, která zasytí a skvěle chutná.

Suroviny:

- 500 g kysaného zelí
- 6 českých brambor
- 1 kvalitní klobása
- 1 cibule
- lžice sladké papriky
- sůl
- máslo
- pečivo

Postup:

Do osolené vody přidáme kmín, vložíme oloupané, nakrájené brambory a dáme povařit na skus. Na mírném ohni dáme vařit i zelí s trochou vody, nálev ze zelí necháme stranou. Ve větším hrnci dozlatova orestujeme na másle nakrájenou cibuli. Přidáme pokrájenou klobásu a opečeme, poté posypeme sladkou paprikou. Brambory a zelí scedíme a vsypeme do hrnce. Přidáme nálev ze zelí, podlijeme $\frac{3}{4}$ litrem vody, vaříme pod pokličkou zhruba 10 minut. Poté můžeme servírovat spolu s pečivem.

Kulajda

Kulajdu můžete díky její vydatnosti bez problému podávat i jako hlavní chod. Pokud navíc holdujete voňavému kopru, tento recept je pro vás to pravé!

Suroviny

- 2 hrsti sušených lesních hub
- sůl
- špetka kmínu
- 4 české brambory
- 100 ml smetany ke šlehání
- 2 polévkové lžice pšeničné mouky
- zakysaná smetana
- nasekaný kopr
- 1 vejce
- ocet na dochucení

Postup:

Houby nakrájíme na větší kousky, zalijeme zhruba litrem vody, osolíme a necháme povařit do změknutí. Přisypeme kmín a oloupané, nakrájené brambory. Vaříme asi 15 minut, dokud brambory nezměkknou. Ve smetaně ke šlehání rozmícháme mouku, vlijeme do polévky a opět povaříme. Přidáme zakysanou smetanu a nasekaný kopr. Nakonec rozklepneme vejce, zlehka ho upustíme do polévky a zamícháme. Dochutíme solí, případně octem.

Sňatek uzavřeli:

**11.09.2021 – Ing. Lenka Jakubcová ze Zdislavic
a Ing. Jan Vošický z Dubějovic**

*Ing. Lenka Jakubcová ze Zdislavic a Ing. Jan Vošický z Dubějovic;
foto z rodinného alba*

**18.09.2021 – Hana Češková z Tábora, Náchod
a Vladislav Filip ze Sedmpán**

*Hana Češková z Tábora, Náchod a Vladislav Filip ze Sedmpán;
foto z rodinného alba*

**18.09.2021 – Ing. Petra Novotná z Vlašimi
a Petr Pokorný z Trhového Štěpánova**

*Ing. Petra Novotná z Vlašimi a Petr Pokorný z Trhového Štěpánova;
foto z rodinného alba*

**25.09.2021 – Mgr. Barbora Tomaidesová
z Trhového Štěpánova a Jakub Šusta z Vlašimi**

*Mgr. Barbora Tomaidesová z Trhového Štěpánova a Jakub Šusta
z Vlašimi; foto z rodinného alba*

Narození dětí

18.09.2021 – Jan Frajt, Dubějovice

*Jan Frajt, Dubějovice – rodiče Jan a Alžběta Frajtovi
foto z rodinného alba*

10.10.2021 – Adina Kuželová, Sedmpány

Adina Kuželová s rodiči Kamilou Toulouovou z Vlašimi a Davidem Kuželem ze Sedmpán; foto z rodinného alba

**11.11.2021 – Ema Velechovská,
Trhový Štěpánov**

Ema Velechovská s bráškou Tobíkem a s rodiči Bc. Kristýnou Hradiskou a Bc. Ladislavem Velechovským; foto z rodinného alba

Jubilanti

Božena Kaletová

z Trhového Štěpánova oslavila 90. narozeniny 03.10.2021

Božena Kaletová z Trhového Štěpánova; foto archiv města

Životní jubilea

02.12. – Svobodová Věra, Dalkovice – 70 let
 02.12. – Petrásková Věra, Trhový Štěpánov – 50 let
 04.12. – Čermák Václav, Trhový Štěpánov – 83 let
 04.12. – Lejčková Františka, Trhový Štěpánov – 75 let
 06.12. – Brixiová Marie, Dubějovice – 87 let
 11.12. – Močkořová Jana, Trhový Štěpánov – 55 let
 13.12. – Ryšavý Antonín, Sedmpány – 65 let
 14.12. – Frůbling Milan, Trhový Štěpánov – 65 let
 17.12. – Holečková Jaroslava, Sedmpány – 80 let
 25.12. – Divíšek Jaroslav, Střechov nad Sázavou – 84 let
 25.12. – Rakušan Jan, Dalkovice – 75 let
 25.12. – Boušek Bohumil, Trhový Štěpánov – 50 let
 04.01. – Vojtová Jana, Střechov nad Sázavou – 65 let
 05.01. – Hertlová Růžena, Trhový Štěpánov – 70 let
 05.01. – Podracký Stanislav, Trhový Štěpánov – 50 let
 06.01. – Trpišovský Vladimír, Dubějovice – 80 let
 12.01. – Bílková Eva, Trhový Štěpánov – 86 let
 13.01. – Kulíček Bohumil, Trhový Štěpánov – 60 let
 15.01. – Zahradníčková Jana, Trhový Štěpánov – 50 let
 21.01. – Pazourová Anežka, Trhový Štěpánov – 86 let
 22.01. – Trpišovský František, Dubějovice – 75 let
 25.01. – Šindelářová Květoslava, Trhový Štěpánov – 50 let
 31.01. – Ing. Müller Jaroslav, Trhový Štěpánov – 50 let

Stříbrná svatba

07.12.2021 oslavili stříbrnou svatbu
Blanka a Pavel Staňkovi, Trhový Štěpánov

Navždy odešli:

03.10.2021 – Jaroslav Setnička,
 Trhový Štěpánov – ve věku 76 let

22.11.2021 – Luboš Černík,
 Střechov nad Sázavou – ve věku 69 let

Vzpomínka:

Dne 22. listopadu 2021 uplynulo 10 let od smrti našeho dědečka, tatínka a manžela pana Jaroslava Houdka ze Střechova nad Sázavou. Vzpomeňte s námi.

Manželka a děti s rodinami

Jaroslav Houdek
 ze Střechova nad Sázavou;
 foto z rodinného alba

František Vošický
 z Dubějovic;
 foto z rodinného alba

Dne 12. prosince uplyne již pátý rok, kdy nás náhle opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček, bratr a švagr, pan František Vošický z Dubějovic. Kdo jste ho znali a měli ho rádi, věnujte mu prosím spolu s námi tichou vzpomínku.

*Manželka, dcera a syn
 s rodinami*

Dne 11. prosince uplyne 29 let, kdy nás opustila naše drahá maminka paní Emilie Polivková ve věku 83 let.

30. prosinec je smutný den, kdy od nás odešel před 51 lety náš milovaný tatínek pan František Polivka ve věku 66 let.

Dne 13. ledna 2022 uplyne smutných 19 let, kdy nás náhle opustil náš drahý manžel, otec, syn, bratr a strýc pan Oldřich Petrásek. Odešel náhle ve věku 33 let. Děkujeme jeho spolupracovníkům ze Sellier&Bellot, kteří každý rok přicházejí s kyticí na výročí jeho úmrtí.

*Na naše blízké stále vzpomínají
 Petráskovi a ostatní příbuzní.*

Adventní zamyšlení

Jako pomalu padají zlaté listy stromů, tak pomalu lehce přichází Advent. Je to chvějivá doba nedočkavostí, očekávání i lehkého napětí. Na co čekáme? Na oslavu narození našeho Pána Ježíše Krista. Mnozí to nevědí, přesto se horečně připravují. V lepším případě na to, jak oslaví setkání rodiny, v horším případě, jak uspokojí pouze své představy a chutě.

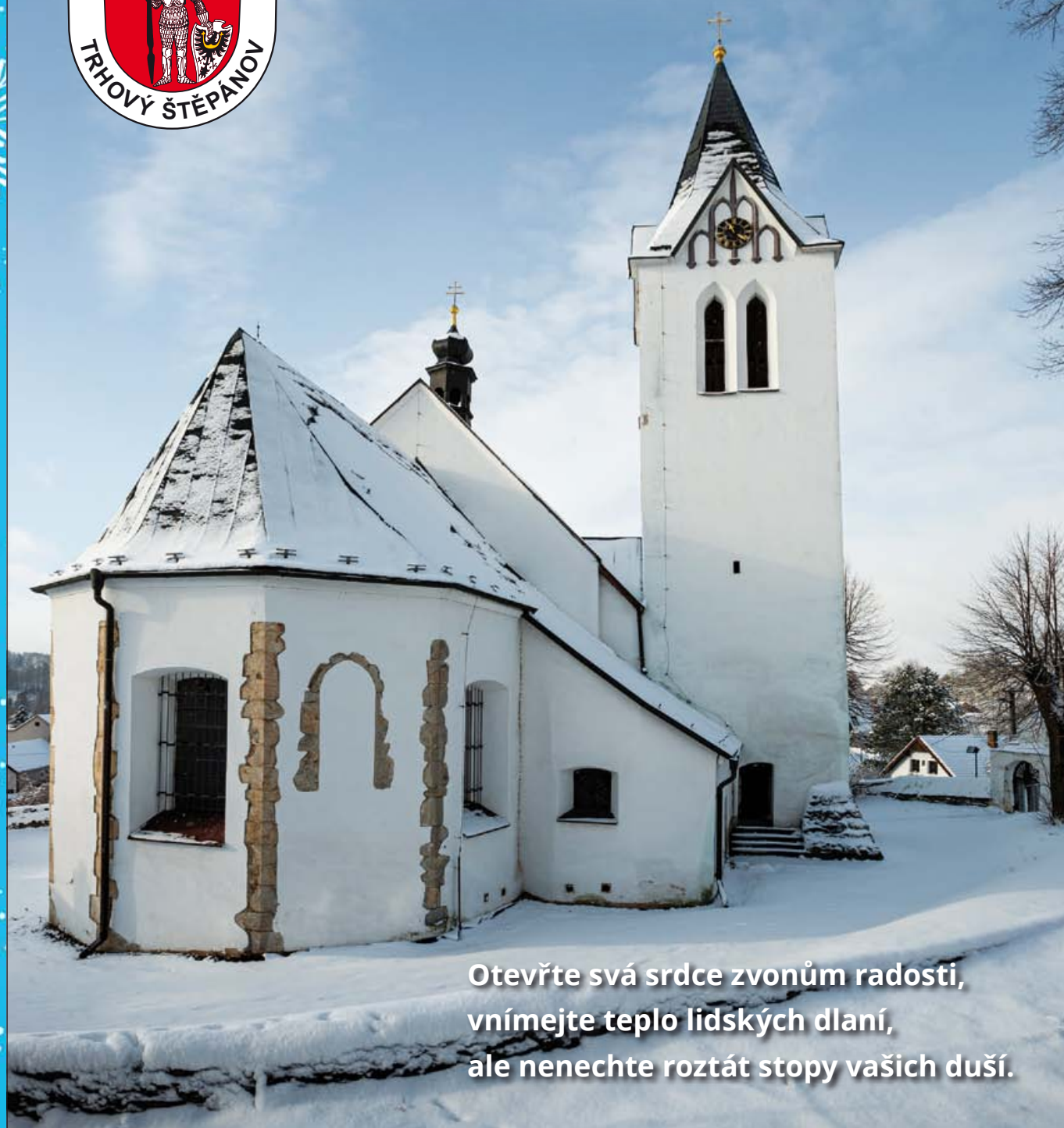
Čím více tančíme kolem sebe a svých představ o sobě, vidíme se často jako ti, co vše ví, tím více se však vzdalujeme reality a možnosti pochopit. Advent je velká příležitost podívat se na sebe jinak. Prozkoumat, co jsou mé představy, mé cíle. Kam vedou? Ztišit se, trochu se zmenšit ve vlastních očích, abychom připustili, že Bůh je větší než my, a přesto se k nám v narozeném dítěti Ježíši sklání. Jak? S láskou. Proč? Pro lásku k nám. A my máme možnost na tuto lásku odpovědět. Skloňme se v tichu před Bohem. On stále přichází a znovu se rodí v lidských srdcích, tak o tom zkusme uvažovat.

Všem požehnaný Advent s láskou

*PhDr. Irena Lesová,
 psycholog Občanské poradny Charity Vlašim*

PF 2022

Otevřte svá srdce zvonům radosti,
vnímejte teplo lidských dlaní,
ale nenechte roztát stopy vašich duší.

Zpravodaj Štěpánovska, číslo 6 – prosinec 2021 – informační a kulturní dvoutměsíčník vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Registrační číslo MK ČR E 10766. Adresa redakce: Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Internetové stránky: www.trhovystepanov.cz. Elektronická adresa: mesto@trhovystepanov.cz. Šéfredaktorka Zpravodaje Bc. Štěpánka Bézová mistostarostka@trhovystepanov.cz, telefon: 724 383 697. Členové redakční rady: Mgr. Květa Kuželová, Olga Polívková, Jana Boušková, Miroslava Veselá, Jana Vlasáková. Za obsah příspěvků odpovídají autoři. Za drobné chyby se omlouváme. Grafická úprava: Miroslav Horák – Region Design, tisk BOFTISK s.r.o. Nymburk. Náklad 800 ks. Uzávěrka 26. 11. 2021. Předáno pro grafické zpracování 2. 12. 2021.